

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți Ghenadie Eremciuc și inculpatul

Dodu Sergiu Nicolae, născut la 27 mai 1982, originar din s. Ciuciulea, r-l Glodeni, și domiciliat în mun. Bălți, str. Tiraspolului 7/53.

1. *Examinat în prima instanță: 01.06.2010-24.11.2011*
2. *Examinat în instanța de apel: 25.01.2012-08.05.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 01.08.2013-16.10.2013*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Glodeni, din 24 noiembrie 2011, Dodu S.N. a fost achitat de învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Dodu S.N., de către organele de urmărire penală a fost învinuit de faptul că, activând ca șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Fundurii Vechi, al CPR Glodeni, în gradul de locotenent major de poliție, conform ordinului nr.56 EF al MAI din 15.02.2008, fiind conform art. 123 alin. (1) Codul Penal persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea executării funcțiilor autorităților publice, a comis o infracțiune de exces de putere în următoarele circumstanțe:

La 21 aprilie 2010, în jurul orei 16.30, Dodu S.N., avînd intenția de a provoca dureri și suferințe fizice cet. Cazadoi Ion Vasile, l-a chemat prin persoana de serviciu al Primăriei s. Fundurii Vechi, cu pretextul că ultimul nu s-a prezentat la timp, în incinta Primăriei s. Fundurii Vechi, la etajul doi, în biroul său de serviciu, unde contrar prevederilor art. 3 CEDO, art. 4, 21, 24, 25 Constituția RM, art. 10 alin. (3) CPP, l-a torturat pe cet. Cazadoi I.V., aplicîndu-i 4 lovituri cu bastonul de cauciuc în regiunea spatelui, în același timp aplicînd electroșocul de model OCA 669M l-a electrocutat de 2 ori în regiunea piciorului și mînei stîngi, provocîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50 «D» din 04.05.2010 vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Prin acțiunile lui Dodu S.N. în opinia organului de urmărire penală, au fost cauzate daune în proporții considerabile, manifestate prin maltratarea și torturarea cet. Cazadoi I.V., ce lezează prin aceasta imaginea poliției ca organ de drept al autorităților publice, chemat să apere în baza respectării stricte a legilor viața,

sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile intenționate ale lui Dodu S.N., manifestate în săvârșirea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, cu aplicarea violenței și aplicarea torturii sau acțiunilor care înjosesc demnitatea părții vătămate - exprimate prin lovituri aplicate cu bastonul de cauciuc și electroșocul de model OCA 669M, în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) CP.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dodu S.N. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) CP, la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită funcție în MAI, pe un termen de 3 ani, invocând faptul că instanța eronat a apreciat declarațiile inculpatului, părții vătămate, a martorilor Bodean V., Bodean A., Romanciuc A., Gada S. și Dolineanschi N., raportul de expertiză medico-legală nr. 50 «D» din 04.05.2010, care sunt contradictorii; instanța eronat a constatat că bastonul de cauciuc, electroșocul, procesul verbal de examinare a obiectului din 28.04.2010 și ordonanța de recunoaștere a obiectelor drept corp delict din 24.04.2010 au fost administrate cu încălcări procedurale și nu pot fi admise ca probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dodu S.N. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) CP, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a activa în organele MAI pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel a constatat, ca fiind dovedită vinovăția lui Dodu S.N. în aceea, că activând potrivit ordinului nr. 56 EF al MAI din 15.02.2008, în calitate de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Fundurii Vechi, CRP Glodeni, în gradul de locotenent major de poliție și fiind în corespundere cu art. 123 alin. (1) CP persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea ecutării funcțiilor autorităților publice, la data de 21.04.2010, pe la orele 16:30, urmărind intenția de a-i provoca cet. Ion Cazadoi dureri și suferințe fizice, 1-a chemat prin intermediul persoanei de serviciu la primăria sat. Fundurii Vechi sub pretextul că nu s-a prezentat la precedentele chemări, unde la etajul doi, în biroul său de serviciu, contrar prevederilor art. 3 CEDO care stupulează "nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante", art. art. 21; 24 și 25 Constituția RM care garantează "prezumția nevinovăției"; "dreptul la viață și integritate fizică și psihică", "libertatea individuală și siguranța persoanei", care prevăd că: "statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritatea fizică", "nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane, ori degradante"; la fel art. 10 alin. (3) CPP, potrivit căruia "în desfășurarea procesului

penal nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nimeni nu poate fi deținut în condiții umilitoare, nu poate fi silit să participe la acțiuni procesuale care lezează demnitatea umană", i-a aplicat acestuia patru lovituri cu bastonul de cauciuc în regiunea spatelui, concomitent aplicând electroșocul de model OCA 669M (Паралайзур - Pro), electrocutându-l de două ori în regiunea piciorului și mâinii stîngi, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50 "D" din 04.05.2010 vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Concluzionînd ca fiind dovedită comiterea de către Dodu S.N. a faptei prejudiciabile expuse mai sus, instanța de apel a dispus reîncadrarea acțiunilor inculpatului din alin. (2) lit. a), c) în alin. (1) art. 328 Cod penal, deoarece la data comiterii de către inculpat a faptei penale - 21.04.2010, era aplicabilă legea penală din 18.04.2002 cu modificările operate în ea la 24.05.2009, acțiunile lui pe deplin încadrîndu-se la norma art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu calificativele "săvîrșirea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, cu aplicarea violenței și aplicarea torturii sau acțiunilor care înjosesc demnitatea părții vătămate - exprimate prin lovituri cu bastonul de cauciuc și electroșocul de model OCA 669M. Însă la data judecării cauzei în ordine de apel, au intervenit modificări în legea penală, din alin. (2) art. 328 Cod penal, fiind excluse agravantele "*aplicarea violenței*" și "*tortura sau acțiuni care înjosesc demnitatea părții vătămate*", ele constituind calificativele unei noi componente de infracțiune, inclusă la art. 166/1 Cod penal, a cărei sancțiune este mai aspră în raport cu precedentă normă penală. Instanța de apel a conchis prezența puterii ultraactive a legii penale, astfel că prin prizma art. 10 CP, constatînd ca fiind dovedite faptele penale imputate lui Dodu S.N. ca infracțiune, însă efectuînd reîncadrarea acțiunilor lui de la alin. (2) lit. a), c), la alin. (1) art. 328 Cod penal.

De rînd cu aceasta, instanța de apel a reținut că cererea formulată de către apărare privind inadmisibilitatea probelor cu excluderea lor din procesul penal, este una absolut nefondată, or respectiva solicitare urma a fi înaintată după efectuarea acțiunii procesuale cu întocmirea actului procedural sau în corespundere cu art. 293 alin. (6) CPP la finele urmăririi penale, cînd au fost prezentate spre cunoștință materialele cauzei penale, urmînd a fi soluționată de către procuror în ordinea art. 245-247 CPP. Însă cum rezultă din conținutul dosarului penal, o atare cerință apărarea nu a fost formulată nici la faza urmăririi penale și nici în instanța de fond în cadrul judecării nemijlocite a cauzei penale, astfel, invocarea inadmisibilității probelor la etapa judecării cauzei în ordine de apel, după cercetarea lor nemijlocită rămîne a fi absolut neîntemeiată. Totodată, potrivit art. 95 alin. (3) CPP, dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor CPP, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. Motivele pentru care apărarea solicită recunoașterea inadmisibilității probelor, nu pot fi admise de către instanța de apel, reieșind din cele expuse mai sus. Cît privește constatarea

nemijlocită de către organul de urmărire penală în anexa la p/v al percheziției și în p/v de examinare a obiectelor, a denumirii obiectului ridicat, ca fiind electroșocher, fără a dispune în acest sens a concluziei criminalistice, aceasta nu constituie o încălcare procedurală, ce ar duce la nulitatea actului procedural în sensul art. 251 CPP sau la inadmisibilitatea de probe în sensul art. 94 CPP, or în raport cu funcția deținută, persoanele abilitate a organului de urmărire penală și cele din organele procuraturii au suficiente cunoștințe de a constata predestinația anumitor obiecte, ceea ce însă n-a împiedicat dispunerea spre efectuare a expertizei criminalistice, care a constatat cu certitudine construcția și destinația acestor obiecte. Respectiv referirea apărării la norma art. 158 CPP, prin prisma căruia se pretinde a fi dobândite în mod ilegal probele administrate în cauza dată și care din aceste motive nu pot fi recunoscute în calitate de corpuri delictive, nu corespunde împrejurărilor de fapt a cauzei date.

Constatînd ca fiind dovedite faptele penale, săvîrșite cu vinovăție de către inculpat, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale ce-i urma a fi numită, a ținut cont de scopul pedepsei penale privind restabilirea echității sociale și educarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii de către el pe viitor al altor fapte penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stipulate la art. 75 Cod penal cum sunt: prejudicialitatea faptei penale și pericolul ei sporit pentru societate, aducîndu-se atingere drepturilor garantate de Convenție și Constituția RM la viață și inviolabilitatea personală, persoana celui vinovat, care se află pentru prima dată în conflict cu legea penală, activînd de mai mult timp în organele MAI fără a avea careva sancțiuni disciplinare, caracterizîndu-se pozitiv atît la locul de muncă, cît și de trai, avînd la întreținere doi copii minori, comportamentul manifestat de el pe perioada instrumentării cauzei și derulării procesului judiciar, nerecunoașterea vinei și lipsa unei căințe sincere, urmările survenite pentru partea vătămată și atitudinea lui față de pedeapsa ce urmează a-i fi stabilită.

5. Decizia este atacată cu recurs de către inculpat, în care solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări, invocînd încălcarea dispoziției privind competența după calitatea persoanei, încălcarea dreptului la un proces echitabil, considerînd că la dosar nu sunt probe ce ar demonstra vinovăția lui, iar cele invocate de procuror sunt lovite de nulitate, ilegalitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului din art. 328 alin. (2) lit. a), c) în 328 alin. (1) Cod penal.

5.1 Decizia este contestată cu recurs și de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți Eremciuc G., în care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd ilegalitatea recalificării acțiunilor inculpatului din art. 328 alin. (2) lit. a), c) în 328 alin. (1) Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Verificând legalitatea sentinței contestate și temeinicia cerințelor formulate de apelant în raport cu materialele cauzei penale, instanța de apel, în opinia instanței de recurs, întemeiat a admis demersul procurorului privind reluarea cercetărilor judecătorești, dispunând cercetarea suplimentară a bazei probante administrate în prezenta cauză, precum și a celei suplimentare propuse de părți, și anume audierea nemijlocită în instanța de apel a inculpatului, părții vătămate, martorilor Bodean V., Bodean A., Romanciuc A., Dolineanțchi N.

Colegiul constată, că instanța de apel a conchis just că vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare și prin probele material scrise, administrate în prezenta cauză, cum sunt: plângerea părții vătămate din 22.04.2010 (f.d. 4); p/v de percheziție în biroul de serviciu a inspectorului de sector din localitatea Fundurii Vechi, r-1 Glodeni al CRP Glodeni din 26.04.2010 (f.d. 14-15); fișa medicală a lui Cazadoi I.V. din 23.04.2010 (f.d. 35-37); raportul de expertiză medico-legală nr. 50 "D" din 25.05.2010 (f.d. 39); raportul de expertiză criminalistică nr. 1255/010 din 02.05.2010 (f.d. 91-96).

Pentru a fi excluse neclaritățile apărute în conținutul procesului verbal de percheziție din 26.04.2010, la demersul procurorului participant, instanța de apel a dispus interogarea expertului Anatol Lîsîi care nemijlocit a întocmit raportul de expertiză nominalizat, fiindu-i prezentat spre vizionare electroșocherul anexat la dosar în calitate de corp delict, expertul 1-a recunoscut ca fiind cel prezentat pentru efectuarea expertizei.

Instanța de recurs stabilește că instanța de apel întru înlăturarea divergențelor apărute în descrierea ambalajului obiectelor ridicate în cadrul percheziției și a celui pus la dispoziția expertului criminalist, corect a explicat prin faptul, că conținutul pachetului în care au fost ambalate respectivele obiecte, a fost examinat de către procurorul ce a condus urmărirea penală pe caz I. Crișciuc, care prin p/v din 28.04.2010 a examinat bastonul de cauciuc de culoare negru, de mînerul cărui este legată o ață de culoare gri pe care este legată încă o ață și o foaie sigilată cu ștampila "Consiliul sătesc Fundurii Vechi" și dispozitivul electric de culoare negru (electroșoc de mode "OCA 669M"), care a fost scos dintr-un pachet de polietilenă de culoare albă cu inscripția "Foursette" sigilat cu ștampila "Consiliul sătesc Fundurii Vechi" cu încărcătorul de la el (f.d. 58). Prin ordonanța din 28.04.2010 aceste obiecte au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive (f.d. 59), iar prin ordonanța din 03.05.2010 s-a dispus efectuarea expertizei criminalistice (f.d. 27-28), expertului corpurile delictive fiindu-i prezentate deja într-un pachet de culoare neagră, pe firul de control al sigiliului fiind fixată o fișie de hîrtie cu executarea inscripțiilor manuscrise "Corp delict pe cauza penală nr. 1010090010", fapt ce denotă că obiectele parvenite la expert, au fost reambalate, însă după cum rezultă din raportul de expertiză și depozițiile depuse pe marginea lui de către expertul criminalist A. Lîsîi, conținutul lor nu s-a

schimbat, deci această împrejurare nu poate servi motiv de înlăturare a respectivelor corpuri delictive din procesul penal.

Colegiul menționează că instanța de apel just nu a împărtășit opinia instanței de fond privind inadmisibilitatea probelor material-scrise, administrate în prezenta cauză, cu excluderea lor din procesul penal în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP, ca fiind dobândite cu încălcări esențiale.

Astfel, în corespundere cu art. 125 alin. (3) CPP percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizarea judecătorului de instrucție.

Potrivit materialelor cauzei la 26.04.2010, procurorul Crișciuc I. ce a efectuat urmărirea penală pe caz, a sesizat judecătorul de instrucție de la judecătoria Glodeni cu demers privind autorizarea efectuării percheziției în biroul de serviciu al inspectorului de sector Fundurii Vechi, Dodu S.N. (f.d. 11). Prin încheierea adoptată la aceeași dată (orele 08:20-08:50), instanța a dispus autorizarea efectuării percheziției (f.d. 13), care a fost petrecută în intervalul de timp 10:40 -11:15 (f.d. 14). Din conținutul p/v de percheziție rezultă, că pînă la începerea percheziției lui Dodu S.N. i-a fost înmînată contra semnătură copia ordonanței, cerîndu-i în corespundere cu alin. (2) art. 131 CPP să predea benevol obiectele cu care a fost comisă crima: bastonul de cauciuc de culoarea neagră și electroșocul, pe care el le-a predat benevol. Obiectele ridicate, în corespundere cu aceeași normă, au fost enumerate în lista anexată la p/v cu privire la percheziție (f.d. 14-15). În atare împrejurări se constată lipsa a careva derogări de la normele procedurale ce reglementează procedura dispunerii percheziției, autorizarea, efectuarea propriu-zisă și întocmirea actelor procedurale în legătură cu petrecerea ei. De rînd cu aceasta și solicitarea apărării privind excluderea din procesul penal a unui șir de probe, care în opinia sa au fost dobândite cu încălcarea normelor procesuale, rămîne a fi una neîntemeiată, cu atît mai mult, că o atare cerință nu a fost formulată la etapa urmăririi penale și în instanța de fond, ci doar la finisarea judecării cauzei penale în instanța de apel, după cercetarea nemijlocită a întregului cumul de probe, administrat în cauză și prezentat spre cercetare de către partea acuzării.

În acest context, Colegiul consideră neîntemeiat argumentul menționat de inculpat în cererea de recurs, cu privire la înaintarea de către partea apărării a cererii privind inadmisibilitatea probelor la examinarea cauzei în instanța de fond (f.d. 118-119), deoarece conform art. 251 alin. (4) CPP, cererea în cauză urma a fi invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Conform procesului-verbal de percheziție din 26.04.2010 (f.d.14-15), inculpatul a fost prezent la acțiunea procesuală în cauză, însă careva cereri din partea lui nu au fost înaintate, nici în cursul efectuării acestei acțiuni și nici la terminarea urmăririi penale, cînd a luat cunoștință de materialele dosarului.

Colegiul menționează că instanța de apel întemeiat nu a admis argumentul apărării cum ar fi respingerea în calitate de probă a raportului de expertiză medico-legală, care nu a constatat cu certitudine apariția vătămărilor corporale depistate la victimă, ca rezultat al aplicării loviturilor cu bastonul de cauciuc, expertul constatând prin probabilitate legătura cauzală dintre acestea. Pentru aceasta, instanța de apel just a reținut în calitate de probă declarațiile părții vătămate, care a relatat, că în ziua adresării organelor procuraturii și primirii îndreptării, el nu l-a găsit pe expertul medico-legist, fiind examinat de el doar după câteva zile, pe când prezența la el a vătămărilor corporale, a fost constatată de medicul chirurg, care l-a vizionat la 23.04.2010. Corespunderea declarațiilor făcute de victimă privind mecanismul apariției la el a vătămărilor corporale, cu cele descrise de medicul-chirurg în fișa medicală și cele constatate de expertul medico-legist, în raport cu urmele vizibile de pe pozele anexate la dosar, denotă temeinicia acuzațiilor aduse inculpatului privind maltratarea lui Cazadoi I.

Colegiul conchide că în mod just Curtea de Apel a dispus reîncadrarea acțiunilor inculpatului din alin. (2) lit. a), c) în alin. (1) art. 328 Cod penal, deoarece la data comiterii de către inculpat a faptei penale - 21.04.2010, era aplicabilă legea penală din 18.04.2002 cu modificările operate în ea la 24.05.2009, acțiunile lui pe deplin încadrându-se la norma art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal cu calificativele *săvârșirea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, cu aplicarea violenței și aplicarea torturii sau acțiunilor care înjosesc demnitatea părții vătămate - exprimate prin lovituri cu bastonul de cauciuc și electroșocherul de model OCA 669M*". Însă, ținând cont de faptul, că la data judecării cauzei în ordine de apel, au intervenit modificări în legea penală, din alin. (2) art. 328 Cod penal, fiind excluse agravantele *"aplicarea violenței" și "tortura sau acțiuni care înjosesc demnitatea părții vătămate"*, ele constituind calificativele unei noi componente de infracțiune, inclusă la art. 166/1 Cod penal, a cărei sancțiune este mai aspră în raport cu precedentă normă penală, instanța de apel a conchis prezența puterii ultraactive a legii penale, astfel, prin prisma art. 10 Cod penal, constatând ca fiind dovedite faptele penale imputate lui Dodu S.N. ca infracțiune, însă efectuând reîncadrarea acțiunilor lui de la alin. (2) lit. a), c), la alin. (1) art. 328 Cod penal. În motivarea acestei soluții instanța de apel s-a referit la doctrina penală, potrivit căreia, în cazul în care fapta săvârșită sub legea veche este încriminată și de legea penală nouă, însă noua lege înăsprește pedeapsa penală sau înrăutățește situația persoanei care a săvârșit o astfel de infracțiune, se aplică legea penală veche, mai favorabilă pentru făptuitor.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul evidențiază că argumentele recurențelor cu privire la lipsa în dosar a probelor ce ar demonstra vinovăția inculpatului, iar cele invocate de procuror sunt lovite de nulitate, au fost deja invocate în cererea de apel, și ca urmare criticele date au fost examinate de către instanța de apel, unde aceasta s-a pronunțat asupra lor adoptând o hotărâre legală, întemeiată și

motivată, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărârii nu conține erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor. Totodată s-a constatat că instanța de apel a examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În recursurile ordinare declarate de inculpat și procuror, hotărârea recurată este criticată, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume: hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, dacă nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei; dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii; sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând recursurile declarate în acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile invocate de apărător, nu persistă în cauză, deoarece:

- conform art. 270 alin. (9) Cod de procedură penală, *„în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală”*, iar conform art. 298 alin. (4) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 264 din 28.07.2006, *„Orice declarație, plângere sau alte circumstanțe ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant urmează a fi examinate de către procuror, în modul prevăzut de art. 274, în procedură specială”*, astfel, Colegiul concluzionează că temeiul de casare privind nerespectarea dispozițiilor privind competența după calitatea persoanei, nu este incident în cauză, deoarece procurorul a avut legal calitatea corespunzătoare de a exercita urmărirea penală în cazul supus judecării;

- sunt lipsite de relevanță și temeiurile cu privire la neîntrunirea elementelor infracțiunii și încadrarea juridică greșită a faptei incriminate inculpatului, astfel fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute art. 328 alin. (1) Cod penal, luând în considerație inexistența normei prevăzute la art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, la momentul adoptării hotărârii de condamnare a inculpatului.

Prin urmare, la judecarea recursurilor nu au fost constatate motive ce ar da temei de a rejudeca cauza în ordine de recurs, din care considerente recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, declarate de către procurorul Procuraturii de nivel Curții de Apel Bălți Ghenadie Eremciuc și inculpatul *Dodu Sergiu Nicolae*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 octombrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă

